

LESSON 17-(2)**SEVEN WEEKS AFTER THE ENLIGHTENMENT****5. THREE GIRLS**

During this week, the fifth week, while he was enjoying the joys of freedom sitting under the famous Ajapala Banyan Tree near the Bodhi tree, three most beautiful and charming girls called Tanha, Rati and Raga came to disturb his meditation by dancing in the most seductive and charming manner. They did everything to tempt Lord Buddha to watch their dance. He just shut his eyes and continued his meditation and many hours later they felt so tired that they left him in peace.

သင်ခန်းစာ (၁၇) (၂)

ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီး ခုနှစ်ပါတ်

၅။ မိန်းမဖော်သုံးယောက်

ငါးပါတ်မြောက်အတွင်းတွင် ဘုရားသည် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ဗောဓိညောင်ပင်အနီးရှိ အပေါလ သစ်ပင်အောက်တွင် ဝင်စားနေစဉ် လွန်စွာချောမောလှပသော တဏှာ၊ ရတီ၊ ရာဂါ အမည်ရှိကြသော မိန်းမပျိုသုံးယောက်၏ ဆွဲဆောင် ဖျားယောင်းမှုများဖြင့် တရားအားထုတ်မှုကို နှောက်ယှက်ကြပါ တယ်။ မည်သို့ပင် အလှအပများ ကာမမှုများဖြင့် ဆွဲဆောင် ဖျားယောင်းစေကာမူ မြတ်စွာဘုရားသည် မတုန်မလှုပ် တည်ငြိမ်သော သမာဓိဖြင့် မျက်လွှာချလျက် ဆက်ကာ တရားအားထုတ်နေပါတယ်။ အချိန် နာရီကြာမြင့်စွာ ကြိုးစား ဆွဲဆောင် ဖျားယောင်းပါသော်လဲ မအောင်မြင်ဘဲ ပင်ပန်းလက်လျှော့ကာ ဘုရားထံမှထွက်ခွါသွားခဲ့ကြပါတယ်။

6. MUCALINDA (TREE)

He went and meditated at the foot of another tree called the Mucalinda tree. As it was raining very heavily a huge king cobra came and coiled his body seven times round the Buddha's body, but kept his hood over the Buddha's head so that the Buddha was protected from getting wet by the heavy rain. When the rain stopped, the snake became a young man and paid his respects to Lord Buddha. This snake was supposed to be a supernatural being. Then the Buddha said:

“Happy is he who is contented. Happiness is for him who has heard the truth and for him who sees the truth. Happy is he who has goodwill in this world towards beings.

Happy is who lives in this world with non-attachment, passing beyond sense-desires. The disappearance of the “I am conceit is indeed the highest happiness.”

၆။ မုဉ္ဇလိန္ဒာ (သစ်ပင်)

မြတ်စွာဘုရားသည် အပေါလသစ်ပင်မှ ထပြီး မုဉ္ဇလိန္ဒာခေါ်သော တခြားသစ်ပင်ရင်းသို့ သွားကာ တရားဆက်လက် အားထုတ်ပါတယ်။ မိုးမုန်တိုင်းများ ကျရောက်လာသောအခါ ထိုသစ်ပင်အောက်သို့ နဂါးမင်း ရောက်ရှိလာကာမြတ်စွာဘုရား၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို ခုနှစ်ပတ်ရစ်ခွေပြီး ပါးပြင်းဖြင့် အမိုးလုပ် ကာကွယ်ပေးခဲ့ပါတယ်။ မိုးလေများရပ်သွားသောအခါ နဂါးမင်းသည် လုလင်ပျိုသဖွယ် ဖန်ဆင်းကြ မြတ်စွာဘုရားကို အရိုအသေပေးကာ ရှိခိုးခဲ့ပါတယ်။ မြွေနဂါးများသည် ထူးခြားသော သတ္တဝါများ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ထိုအခါတွင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဤသို့ မိန့်တော်မူခဲ့ပါတယ်။

“ရောင်ရဲတတ်သောသူသည် ပျော်ရွှင်သူဖြစ်၏။ ပျော်ရွှင်ချမ်းသာမှုသည် အမှန်တရားကို အမှန် အတိုင်း ကြားသိ၊ မြင်သောသူတွင် ဖြစ်စေ၏။ ဤကမ္ဘာတွင် အများအကျိုးကို ဆောင်ရွက်သူများတွင် ပျော်ရွှင်မှုသည်ဖြစ်၏။ ပျော်ရွှင်ချမ်းသာမှုသည် စွဲမက်မှုကင်းသော ကိလေသာ ကာမဂုဏ်မှ လွန် မြောက်သောသူ၌ဖြစ်၏။ အတ္တကိလေသာ ကင်းစင်ကုန်ခြင်းသည် အငြိမ်းချမ်းဆုံး အပျော်ရွှင်ဆုံး နိဗ္ဗာန်တည်း။”

7. RAJAYATANA TREE:

During the seventh week He was meditating under a tree called the Rajayatana tree.

On the 50th morning, after His long fast for seven weeks, two merchants came to His presence, They were called Tapussa and Bhallika. In fact, they were going in a different direction to another city. Tapussa and Bhallika offered the Buddha rice-cakes and honey.

The two merchants, by taking the two Refuges—in the Buddha and the Dhamma, became the first lay followers of the Buddha. There was no Sangha or Order of Monks then. They requested the Buddha -for something sacred to keep with them. The Buddha wiped His head with His right hand and got some hair and gave these to them. This hair was called Kesa Datu (Hair Relics). With this sacred Hair Relics, Tapassu and Bhallika left the place. Later when they reached their hometown they built pagodas and enshrined these sacred Hair Relics in, them.

After His meal, the Buddha began to contemplate. He was reluctant to teach His Dhamma to the people. He thought people would not be able to understand His noble

and deep teaching for they were very ignorant. Then Brahma Sahampati – Lord of the Three World’s (Human, Deva, and Brahma worlds) came and requested Him to preach the Dhamma to ail. The Buddha compassionately accepted this invitation to expound the Dhamma.

၇။ ရာဇရတန သစ်ပင်

ခုနစ်ပါတ်မြောက်သော အပါတ်တွင် မြတ်စွာဗုဒ္ဓသည် ရာဇရတနဟုခေါ်သော သစ်ပင်ရင်းတွင် တရားရှုမှတ်နေခဲ့ပါတယ်။ ရက်ငါးဆယ်မြောက်သော နံနက်ခင်းတွင် ခုနစ်ပါတ်လုံးလုံး ဆွမ်းမဘုဉ်း တော်မမူသဖြင့် တပုဿနှင့်ဘလ္လိကာဟုအမည်ရှိသော ကုန်သည်ညီနောင်နှစ်ဦး ဘုရားရှေ့သို့ ရောက်လာ ခါ ပျားရည်နှင့် ပေါက်ပေါက်ဆွမ်းတို့ကို ကပ်လှူတော်မူပါတယ်။ ထိုညီနောင်နှစ်ဦးသည် ကုန်ကူးရန် တခြားအရပ်သို့ ဘုရားနှင့်ဝေးသောဒေသသို့ သွားရန်ဖြစ်သော်လည်း ဘဝတစ်ပါးက သိခဲ့ဖူးသော နတ် မိတ်ဆွေ၏ သတိပေးတိုက်တွန်းမှုကြောင့် မြတ်စွာဘုရား၏ရှေ့မှောက်သို့ ဆွမ်းကပ်လှူရန် ရောက်ရှိလာ ကြပါတယ်။

ထိုကုန်သည်ညီနောင်နှစ်ဦးတို့သည် မြတ်စွာဘုရားထံ၌ ပထမဦးစွာ သရဏဂုံနှစ်ပါးဆောက် တည်ကာ ဘုရား၏ဥပါသကာများဖြစ်ခဲ့ကြပါတယ်။ ထိုအချိန်တွင်ဘုရားနှင့်တရားရတနာနှစ်ပါးသာ ရှိပြီး၊ သံဃာဟူသော သုံးပါးမြောက်ရတနာမရှိခဲ့သေးပေ။ ထိုညီနောင်နှစ်ဦးသည် မြတ်စွာဘုရားအား ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားလှသည်ဖြစ်ကြရာ၊ မြတ်စွာဘုရားအား တပည့်တော်တို့ကို သနားသောအားဖြင့် တစ်စုံ တစ်ရာ ချီးမြှင့်စွန့်ပေးပါရန် ရိုသေစွာ လျှောက်ထားကြသဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသည် ဦးခေါင်းအားလက် ဖြင့်သပ်ကာ ပါလာသော ဆံတော်များကို စွန့်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ထိုဆံတော်များကို ကေသဓာတ်တော် ဟု ခေါ်ပါတယ်။ ထိုရှားပါး မြင့်မြတ်လှသော ဆံတော်များကို တပုဿနှင့်ဘလ္လိကာတို့သည် ၎င်းတို့ နေထိုင်သောမြို့သို့ သယ်ဆောင်လာခဲ့ပြီး ဘုရားစေတီပုဆိုးတည်ကာ ဌာပနာအဖြစ်ထည့်သွင်း ပူဇော်ခဲ့ကြ ပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသည့်အခါ ဤသို့ စဉ်းစားတော်မူခဲ့ပါတယ်။ ဗုဒ္ဓ မြတ်ဘုရားသည် တရားတော်ကို လူနုတ်မြဟ္မာတို့အား တရားမဟောတော့ဟု စဉ်းစားခဲ့ပါတယ်။ မြင့်မြတ်လှစွာသောတရားတော်ကို သတ္တဝါတို့နားလည်မည်မဟုတ်၊ ကိလေသာထူပြောသူများဖြစ်၏ ဟု ဆင်ခြင်မိခဲ့ပါတယ်။ ထိုအခါ သဟမ္ပတိ အမည်ရှိသော မြဟ္မာကြီးသည် “လောကသုံးပါးကို သိမြင် တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ သနားသောအားဖြင့် သတ္တဝါတို့ကို တရားတော်အား ဟောကြားတော်မူပါ ဘုရား” ဟုလျှောက်ထားခဲ့ပါတယ်။ ကရုဏာကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် တောင်းဆိုမှုကို လက်ခံကာ သတ္တဝါများအကျိုးငှါ ဟောကြားတော်မူမည်ဟု မိန့်တော်မူခဲ့ပါတယ်။